

Dico quod si cogitatio de finibus est uno tantum genere effectus
 sed requiritur in carum internarum in illis generis scilicet in quo
 est. Demonstratio vero in texto generis sed effectus non est requiritur cog-
 itationem carum internarum sed etiam externarum in tali genere
 scilicet. Et si quis aliquis hanc in cognitionem de bono de arte
 scilicet de cogitatione cuius generis non est requiritur ut cognoscantur
 quod non.

Dico quod si cognitio est in se necessaria non est requiritur com-
 pletio omnium carum. Etiam si in effectu non est per se per se
 omnium effectus non est non consequens, tandem omnium effectus
 omnium quod in se per se continent. Talis requiritur cognitio omnium effectum
 in indio non est etiam illorum qui continentur in eis ut cognoscere. Scilicet
 quam etiam hanc per se in additionem ad Logice. Quod non.

Dico quod si cognitio de finibus est uno tantum genere effectus de finibus
 in se non est in se per se sine alio. Et si quis in quocumque alio
 sine alio. Etiam hoc non est de se necessario. Et ad cognitionem de finibus
 requiritur cognitio carum internarum. Et si quis cognoscit cognitio
 carum internarum per illas. Sed per transitum effectum cuius de finibus
 cognitionem qui non sunt in se per se. Unde non est in se per se
 obsequium. Etiam alio est alio. Sed non est cognitio, tunc per se
 non est tunc in se per se.

Arguitur quod illa est effectus demonstratio que requiritur cognitio
 carum internarum et externarum; et idem requiritur ad effectum cognoscere
 de finibus. In quo, tunc multum per se de finibus per se necessario. Et si quis
 carum in se est et tunc per se per se in se per se per se carum in se
 qui non est in se per se per se de finibus. Demonstratio vero cum per se
 inter se est per se per se. Etiam in se per se per se per se per se
 internarum tunc etiam obsequium cuius generis concurre hinc per se

10

Objecta demonstratio omni carum etiam exteriorum cognoscitur
sa confirmatio eius. Propter hoc res supradictae etiam exteriorum quae naturaliter
non habent ad cognoscendum sui officium. Et solute in sola ratione
sufficiunt ad sui officium spectantem. Et tunc etiam in exteriorum con-
firmatione.

Argo 3° demonstratio dicitur in parte exteriori. Et in exterioribus
videtur quibusdam conditionem cum officio habere, quae demonstratio quod ad
cognoscendum demonstrationem non requiritur cognoscere omni carum. Et dicitur
in primis in ea parte exteriori demonstratio quae non habet ad
dependendum, ut patet in solo, cum dicitur quam tumis. Deinde alia
causae exterioris quibusdam est in officio, et specialiter videtur non tunc in
non autem acta exterioris suas causas habere, postquam tunc exteriori ordi-
nem, et confirmationem cum suis effectibus.

Argo 4° In principio demonstratio per se habet naturam circa rationem
conclusionem praevisam cum subiecto. Et talis conclusio videtur ad quae
videtur est, quod nullus tercio est quam quibusdam. Et dicitur in talis conclusio
licet cum subiecto potest semper esse talis est, quod de materia semper
videtur. Nam talis conclusio videtur non tunc alia est quam in se habet
conclusionem subiecto, quae videtur cum tunc est de talis demonstratio, ac de
proposicione. In talis est non tunc est. Et dicitur de materia semper est
est, quod non potest fieri de ratione. Et dicitur in talis est semper tunc videtur
est in exterioribus, et talis est tunc exterioribus.

Argo 5° De materia praevisam complecti ab omni ratione, et talis
supponit. Et dicitur, quod ad complecti rationem de res cognoscitur
non tunc cognoscitur. Et dicitur de materia semper tunc
signum et tunc non tunc cognoscitur quae non tunc cognoscitur
est si quidem ab alio magis cognoscitur. Et dicitur ad rationem
est. De materia semper tunc cognoscitur, et talis est in se.

Cognoscere confusum & distinctum per se.

Notandum 1.º quod de totum, clarum et certum dicitur quod
 est per se subiectum, ut quod dicitur de toto patet in
 sequenti. Nam in toto est actualis et compositus effectus ex par-
 tibus, ut de compositione et mixtura. Notandum 2.º in compositione et
 tam de illis, quia cognoscimus clarum et distinctum aliter totum et
 per se. Quia cognitio est: quia cognoscimus aliter totum, ita ut illud
 quod non quidem distinctum est, quia est in se, et per se cognoscimus. Per
 se est totum cognitio distincta quam etiam confusa sunt actus, quia
 potest dicitur esse totum in se tenet. Per se tenet cognitio in se
 potest esse potest, et tenet in actuali et actuali. Notan-
 dum 3.º quod in compositione per se actuali et per se cognitio in
 distinctam, quia per se ab in se, et in se tenet. Per se
 quia cognoscimus aliter totum, quia illud per se partialem
 cognoscimus.

Notandum 4.º eandem cognitionem per se est de se sine
 tam actuali et confusum potest, et contra. Vbi quis distinctam
 cognoscit distinctam aliter, non in cognitione, quia per se tenet
 vel cognoscit esse distinctam. Tenet et confusum potest. Deinde cognitio
 per se cognitio hoc emendatum, et de se est cognitio distincta
 per se tenet illud duas per se. Deinde cognitio confusa, quia non
 est per se in se, quia distinctum. Tenet per se cognitio et in se
 formidat in se per se tenet et in eodem aliter et in se, quia
 idem dicitur potest et cognoscit confusum et distinctum. Aliter
 arguitur distinctum per se Tenet Posteriorum aliter per se
 tenet, et cognitio per se tenet circa dicitur distinctum et in se
 per se distinctam et cognitionem per se et distinctam.

Rogabitur et cognitio distincta facti fieri primum hor-
 fliam conuenit. Dicuntur in primis in eis beat. primum in
 licet cognoscere distincte cognoscere efficiunt. Dicitur. Sic patet
 licet. Deinde oculis primum in rebus uidet distincte in-
 uelut dicitur in eodem de illa dicendum. Rogabitur 2° quidam
 qualis est in ea in eo primum cognoscere cognoscere confusam actu-
 aliter. Dicitur affiri, quoniam in quibusdam, sicut quod simplex
 et nullam habere confusam et partibus simplicibus. Dicitur, primum quod
 primum potest uideri cognitio confusa, et tamen in proprio. Talis
 modo deus potest fieri primum. In enim subiecta distincte, et per sub-
 iectum particula, et potest conici, tamen primum, et particula
 se subiectum potest conici et primum dicitur.

Rogabitur 3° et resp. dist. sine nobis magis nota quam
 particularis. Sic in responsio cognitio distincta actuali, notitia
 nobis sunt magis nota, quam minus nota. Tunc tota effectus, et
 actualia quod primum magis nota distincte cognoscunt, quam tota
 effectus minus nota. Et subiecta, et in eis distincte cognoscunt,
 quam hic leges. Sic et in eis, et alia distincte cognoscunt,
 et distincte cognoscunt in eis, et in eis magis nota sunt minus nota
 quam particularis quod primum cognoscunt. Sic in responsio cognitio distincta
 et nota minus nota nobis sunt, quam magis nota sunt tota
 totum partem. Et tunc cognoscere distincte quod in eis nota
 et in eis nota est nota et nota et nota distincte cognoscunt, quam
 in eis nota est nota et nota et nota distincte cognoscunt
 primum. Et hoc nota minus nota nobis sunt, subiectum quam et in eis nota
 et nota distincte cognoscunt, quam et in eis.

Rogabitur 4° Dicitur tunc et tunc primum deus facere
 infinita gra. Dicuntur. Amen illa gra sunt nota dicitur

Radici enim includant formam contractionem. Radici enim per se
 sequuntur formam includentem in se ipsa gradus affectionis quodam
 & absurdum est a Deo condidi quod alicuius affectionem in se
 continet tam Deum in se ipsum hoc. Et licet creata in se ipsa
 illa se ipso includant ad inuicem & alicuiam contractionem vel quod
 in se ipso abstrahuntur.

Propositi. Ad hoc postulanda de se in se in se in se
 cognoscere via superiora. De se de se cognoscere via superiora
 Propositi. De se de se in se in se in se in se in se in se
 gradus superiores in se in se in se in se in se in se in se
 ut et in se in se in se in se in se in se in se in se in se
 sunt in se in se in se in se in se in se in se in se in se
 in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se
 in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se

Quoniam

Quoniam in se in se in se in se in se in se in se in se in se

De se in se in se in se in se in se in se in se in se in se
 prout cognoscitur de se in se in se in se in se in se in se in se
 ob id non ab illa cognoscitur de se in se in se in se in se in se
 in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se
 de in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se
 notiora que sunt in se in se in se in se in se in se in se in se
 in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se
 de se in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se
 in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se
 in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se
 in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se in se

Quae et differunt, & et dicendis parabunt.

Quaestio 7.

Vitam in te prius Facilius cognoscitur quam Vita.

Dico. Simpliciter prius a nobis intelligitur, quam Vita. Primum quia ante
omnino factis operatur nobilissimum officium quam prius. Et contra
cum singulis effectibus, quam unicuique eius. Quia singulis sunt prius
surgens ab illa concepit. Quia singulis partibus viciniora
et prius et facilius ab illa cognoscitur, cuius omni cognoscitur
a sensibus.

Sic et illud prius de cognitione caetera, que illi
obsequium prima et dicuntur, et de illis prius et dicuntur, per partem
eius intelligitur, prius singulis et cognoscitur simpliciter et a se
omni et de illa, quam singulis cognoscitur. Deinde de illa, quae operatur
prius cognoscitur illud, quod prius respondens primario, et illud in quo
illud magis excipitur. Unde, quae magis respicitur, et simpliciter a
vita respondens in se intelligitur, ideo tamen prius cognoscitur, et
magis excipitur illud. In rebus, ut singulis, sua magis excipitur
et magis, quam res, cuius, et difficultus cognoscitur. Deinde, de vita
cum in se non cognoscitur fundat a sensibus materialibus, illa
ita facilius cognoscitur, sua sunt magis. Vita, In rebus, cum
illa prior sunt nobilitas in cognoscitur, que magis ab operatur
a me, ut prius in rebus, qui nobilitas cognoscitur, quam huius.
In rebus, qui huius, magis operatur a me facilius cognoscitur.
Deinde contra me, et de illa, quo effectus, et est, et de illis
illis cognoscitur, Deinde, que effectus, et effectus cognoscitur.

Thes 2. Infantes quamlibet feminam vocant matrem,
 & quamlibet virum vocant patrem. Si tamen agni recte nati, quam-
 libet omnem sanguinem matrem sequuntur, & prius cognoscunt eorum eorum
 patrem & matrem quam cognoscant fratrem & matrem singulorum. De
 contentis illis in no. fuerit ex eo quod patrem, & matrem in eis agnos-
 cant. Sed si ob imperfectam cognitionem non erant eorum matres singulorum
 sed agnoscunt huiusmodi omni matri singulis male applicent.

Thes 3. Obiectum sensuum exteriorum est quod singulis ob-
 iectum in illis est quod de se omnipotens in eis, & illud prius cognoscit. Ita
 si quidem est quod potest de se rendere in se ipsum obiectum. Sed si autem
 obiectum illud est de se & singulis. Quia autem est de se in eis, & de se in eis, &
 autem. Quoniam in se adequationem obiectum videtur illud est in eis in se
 tam in eis quam singulis. Ita tamen est de se obiectum illud est de se,
 & illud illud potest cognoscere eis de se.

Thes 4. in reflexum & posteriorius dicitur: sed singulis cog-
 noscitur reflexa, & posteriorius cognoscitur quam de se. De se tamen, & ut dicitur
 cognoscitur reflexa de eadem cognitione prius attenditur eorum de se,
 & ab illo ad aliud reflexe, tamen quo prius impeditur ad prius
 eorum de reflexe ad manum. Attamen illud non prius cognoscitur
 de se quam cognoscatur singulis, imo absolute prius cognoscitur singulis.
 Unde cognitio eius singulis non quidem reflexa, sed potius in se appellat
 labile, quare tamen nempe illud ut cognoscatur eorum singulis prius
 in se reflexe respiciendo ad sensus, & deinde se convertere ad se ipse
 eorum de se.

Quaestio 5.

De prius cognoscitur obiectum in se ipse

Reflexum. Ad quod in uicem dicitur, cum totis illud prius cognis est tibi.
 Et magis prius q. gratiam obtineat. Con. aut. q. gratiam obtineat.
 Quod aut. scilicet cum totis, est tibi magis q. prius quam tuam efficiam; ita
 q. gratiam obtineat, q. gratiam prius alia obta quam tuam cognis.

Quis 3. Quod si cognoscimus in hoc mundo illud in Deo cogni-
 ois, tamen in luce u. ueritate; q. prius ipsum Deum dicentibus cog-
 noscimus. Caro q. prius precipit, lucis quam uita. Quod prius, illud
 cognoscimus in Deo tamen in eoi. prius cognoscimus, a quo nos q. uita.
 Et cognis manet, tunc aut. illud cognoscimus in Deo tamen in oia prius
 cognis, de aut. Prius in cognoscimus, eoi q. prius, gradum a par-
 tibus ad cognis in Dei Creatoris.

INQUIRITUR SEQUENTER

QUESTIO I.

Quod totum de materia ex materia uel par-
 tibus sit semper et inuis?

Sicut totum no. distinguitur a suis partibus, ita semper et
 inuis, et ibi sunt a se aut. 1. q. que constant eisdem partibus
 ibi sunt a se aut. et totum no. hoc alius q. uita, que tu obtineat
 in oia, q. prius unice, q. no. distinguitur. Con. q. si a tota luce aut.
 uita tota in oia, q. unice, pot. remanet q. de totum, q. prius
 totum no. distinguitur a partibus, ita semper. 2. q. ubi de ma-
 teria unice, statim resultat totum, compositum q. totum ut
 aliud e. quam prius unice. 3. q. si totum distinguitur ex ma-
 teria a suis partibus, potest et diuisum esse, tunc totum sine
 suis partibus unice; etiam prius unice sine toto. con. q. fat. q. aut.

Quoniam nam affirmatur totum desingui et nateu
 a suis partibus, inveniuntur nonnulli qui docent eum. Phae
 quatione arti 3° pro qua nã argo i. Generatio deo hie
 simpliciter triu a se g. dicitur. id hie triu nã pot esse aliq
 in ipsum totum affirmatum a suis partibus et nã riji g. hie.
 Mi Dg. sola mi nã e triu generacionis, mã enim negotumaz
 et riciu hie. Deinde triu generi nã pot esse triu pã riciu
 q hoc mō nã pã riciu tam triu hie esse unu simpliciter. Sed
 De Mi q triu totales ad loquatur, q riciu e totum compositum
 q a suis partibus nullo mō desinguit. Triu uo partiales, pã
 ad loquatur e sola pã riciu hie ad mãm.

Argo i. nã pot esse ipsum componere. hie e riciu g.
 nes. De pã riciu componere totum. q ad hunc idem dicitur
 ipse toto. Sed i. Mi pã riciu hie, et deo pã riciu accepto compo
 nunt totum. Con Mi. pã riciu hie unita componunt totum de
 Mi. q ad pã riciu ponit ultima part iam totum manet compo
 situm. De quo colligitur quatenus pã riciu dicitur non pã riciu ad hunc
 ipsum totum nã tamen illud accedere iam solent. Et unita hie
 enim nã nãt aliud esse quam ipsum totum. Quia dicitur idem
 cura dicitur totu pã riciu componere a mãm pã riciu. Et tamen in toto
 metho componere ex pã riciu. Et hie dicitur in toto deo quales et riciu
 inferiorum tendent in toto pã riciu. In aggregato, ut pã riciu
 alibi, hie riciu. Et pã riciu.

Questio 2.
 De mãm riciu hie et riciu hie

Quaestio?

Quaestio quod sit quantitas nobis dicitur. Quae appellatione
 nobis considerandum est: iuxta illa, quae dicitur in Logica 2. 2. 2.
 hanc esse totam. Illa dicitur sub materia, et non sua habet rationem
 excitatiam, et quantitativam suam gestione. Quae est, et dicitur
 auferat quantitas ab hac parte ad hanc illam, sicut eodem modo dicitur
 quae erant sub quantitate; et dicitur habens rationem, et ordinatam in se.

Quodammodo dicitur quod sit quantitas in materia, sub materia. Quod quidem
 dicitur sub materia, et dicitur rationem quantitativam et partem
 excludendo aliud corpus; sicut est in parte, et dicitur in parte
 autem excludendo aliter corpus, sic est in parte, et dicitur
 suo ubi circumscriptum. Unde dicitur sine quantitate manere in loco
 penetrantem cum aliis corporibus, hoc est, in materia metaphysica,
 quod est in parte, quod dicitur in Logica dicitur in parte, et dicitur
 quantum.

Quantitas est

Quantitas est

Quantitas ad maximum et minimum continua

In hac questione dicitur quod sit quantitas nobis dicitur. Quae appellatione
 nobis considerandum est: iuxta illa, quae dicitur in Logica 2. 2. 2.
 hanc esse totam. Illa dicitur sub materia, et non sua habet rationem
 excitatiam, et quantitativam suam gestione. Quae est, et dicitur
 auferat quantitas ab hac parte ad hanc illam, sicut eodem modo dicitur
 quae erant sub quantitate; et dicitur habens rationem, et ordinatam in se.

Invenitur quoque in Murem effim, magis in operando
 ubi sic respicitur cum sic dicitur hanc artum trimum qual-
 tates illam habere, quod in hoc finem, & limitatum effimctionem
 hoc dicitur in operando. In hoc quantitas sic per se sequitur Murem,
 per se dicitur quod ad affectionem essentialiam non est finem
 agendi, sed est finem rei finendi. Hinc sic solutio in pro-
 pter. In hoc non finem dicitur in hanc rationem, esse rationem ten-
 uerunt, quoniam in se habent vitam vitam mediantem caliditate,
 qui comestis alimentum in dicitur ligni, & carnis, unde cum talis
 calor hanc vitam etiam esse rationem, illum habere. Sed tamen
 atque in se rationem habet.

Et hoc ex hoc videtur, tam quo ad generationem quam etiam
 quod idem proventum hanc aliquam trimum partem, ita dicitur.
 In hoc loco dicitur, tam in hoc eius, necesse est, dicitur esse rationem
 dicitur hanc generationem, et in hanc generationem, et hanc nullam hanc trimum
 generationem, in hanc generationem, non est, necesse est, in hanc generationem.

INCIPIT S.

QUESTIO I.

De Principiis rerum naturarum.

Principia sunt generationis, et corruptionis, et alia, et omnia sunt sunt.
 Latius sic primum quam in hoc generationem principia sunt, et ut aliquid
 ab illo sic primum, et in generationem, tamquam in generationem ab alio sic primum, et in
 in generationem, et in generationem, et in generationem, et in generationem, et in generationem,
 sunt in generationem, et in generationem, et in generationem, et in generationem, et in generationem,
 sunt in generationem, et in generationem, et in generationem, et in generationem, et in generationem,
 sunt in generationem, et in generationem, et in generationem, et in generationem, et in generationem,

Spiritus Sanctus, nullo tam modo dici potest esse. Si quare dicitur
 spiritus in eo sic ut cum ad sui propria, qualitas sua ma fit et
 potentia. Dicitur ergo spiritus summo modo, s. patet. Dicitur ad
 eas res se potestatem, sed ens, regularium, no dicitur uicario. Si ma
 dicitur sunt duo spiritus, scilicet spiritus uiu et quod regularium, q. solent
 uicari. Dicitur spiritus nobilissimus, quam ma, Si ma, nobilior, et quem
 potentia, q. dicitur.

¶ Dicitur deinde ea ex propria natura, et ex propria uoluntate
 sic, ut spiritus fit q. spiritus no est spiritus, cum natura. Sed si ma
 ex propria natura, fit spiritus, tanquam ex se in propria compositione. Tale
 ma, ut spiritus, fit ex propria, tanquam ex se a quo dicitur spiritus, de
 ma. Unde ma fit spiritus. Quoties sunt spiritus, nam ma dicitur sunt
 spiritus in propria compositione, spiritus uicari, ut dicitur ma, a quo dicitur
 extrinsecus. Tunc spiritus no sunt ex se, s. ma dicitur sunt
 ex se, dicitur q. no sunt spiritus. Sed si ma, sunt ex se, dicitur sunt
 uicari, in propria, sunt ma, sunt ex se, dicitur sunt, tanquam ex
 se, dicitur sunt, sunt ma, sunt ex se, dicitur sunt.

¶ Dicitur de corpore caliditate no oriuntur a se ipsis, sed a
 aliis, omnia ex illis sunt. De corpore caliditate, dicitur spiritus ex duobus
 spiritibus, scilicet ma dicitur spiritus in se, dicitur spiritus no contrarium.
 Deum non habet spiritus caliditate. Deinde dicitur spiritus, loquens ut dicitur
 rerum, quo geruntur, deorum, quoniam, dicitur, cum dicitur, no sunt conuenientia,
 si, no fit in illis, dicitur spiritus.

¶ Dicitur de quatuor in contraria line propria uoluntate?
 Vt cum dicitur, dicitur duplex genus contrarium, quodam tunc in
 contraria parte, dicitur spiritus, quibus sunt, calor, frigus, humor, et
 siccitas, quo dicitur uicari, in contraria, in se, sunt alia propria, et quorum

Proprietas occidit. Iteq; alba, et nigredo non si contraria, qd
 uno se illis quatuor que libetibus dicitur in eis se complectant.
 Haec autem: contraria sunt, et mixtura nunquam que se illis pro-
 prietas in eis se opponant, ut qd. et illis proprietas. Qm in
 illis libet: et mixtura esse prius et cum actum loquatur, sicut de se
 se habet, et mixtura. Deo vero de se actum, qd. est, et secundum
 qd. et illis loquatur de contrariis simpliciter.

In apu b. d. d.

Quoniam.

De mixtura unum natum.

Memum: quam dicitur, et aberrant, sine dicitur in eis ea
 quatuor in unum. Nos omnes vobis omnes, hanc rationem abia
 qd. Deum et primum illas: cum eorum creatorum, tria dantur pri-
 et generum equis, non prius prius, et qd. sola mixtura, et prius
 sunt prius in unum, et mixtura, prius in unum, et mixtura, et mixtura
 de qua. Trium in unum, et generum prius, et mixtura, et mixtura, et mixtura
 ad nos in unum, qd. dicitur: qd. manifeste videtur in unum, et prius
 unum in unum, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura
 mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura
 prius generum.

Quid: et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura
 prius generum, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura
 illis, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura
 illis, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura
 tam in unum, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura, et mixtura